

वि०की० । तथा च प्रत्यवायप्रयोजकाभावप्रतियोगि
निमन्त्रणम् । “ब्राह्मणप्रातिवेश्यानामेतदेवा निमन्त्रणे”
आद्य० “निमन्त्रणार्थं दूतांश्च प्रेषयामास शीघ्रगान्”
भा०य० २५५ अ० । आहनिमन्त्रणप्रकारादि निम-
न्त्रितस्य नियमादि च नि०शि० निरूपितं यथा
चन्द्रिकायां सावस्थे “पठन्निमन्त्र्य नियमान् आपयेत्
पैतृकान् बुधः । अक्रोधनेः शोचपरेः सततं ब्रह्मचा-
रिभिः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च आहकारिणा”
यत्तु सत्तुः “सर्वायासविनिर्घ्नैः कामक्रोधविवर्जितैः ।
भवितव्यं भवद्भिर्नः शोभते आहकर्मणीति” तत्पूर्वद्व्यु-
निमन्त्रणपरं न तदहः । तत्रैव देववः “सप्तम्ये परे-
द्युर्वा ब्राह्मणान्तास्त्रिमन्त्रयेत् । अज्ञातीनसमानावाङ्मु-
क्तानाकशक्तितः” । कात्यायनः अनित्येनापन्नितो
नापक्तामेव केतनं गृह्यसक्तः । अथ आहकर्मभोक्तृ-
नियमाः तत्र निमन्त्रितविप्रस्वागैः पराचैः वनः “केतनं
कारयित्वा तु बोऽतिपातयति दिक्षम् । नहुहत्याम-
वाप्नोति मृदूनीनां च जायते । कामन्त्र्य ब्राह्मणं
बध्नु बध्नाभ्यां न पूजयेत् । अतिक्रुद्ध भोरासु
तिर्बन्धोनिषु जायते” । प्रमदात्प्रागे हारीतः
“प्रमादादिभूतं ज्ञात्वा प्रमाद्यैनं प्रयत्नतः । तर्पयित्वा
यथाभ्यायं सर्वं तत् कथमनुते” । प्रमदाभावे तु नारा-
यणः “एकस्मिन्नेनसि प्राप्तो ब्राह्मणो नियतः युधिः ।
व्रतियान्द्रायणं कृत्वा तस्मात् पापात् प्रमुच्यते” यमः
“आमन्त्रितस्तु यो विप्रो भोक्तुमन्यत्र गच्छति ।
नरकायां यतं गत्वा चायच्छेद्यमिजायते” । तत्रैव
देववः “पूर्वं निमन्त्रितोऽन्येन कुर्यादभ्यप्रविषहम् ।
मुक्ताहारोऽथ वा भुङ्क्ते सुकृतं तस्य नश्यति” । यदि
विप्रो विलम्बेत् तदोक्तमादित्यपुराणे “आमन्त्रितचिरं
नेव कुर्याद्विप्रः कदाचन । देवतानां पितृणाञ्च दातृरक्षस्य
चैव हि । चिरकारी भवेद्द्रोही पच्यते नरकान्निना” ।
पृथ्वीचन्द्रोदये वनः “निमन्त्रितस्तु यो विप्रो ह्यध्वानं
जानि दुर्भेतिः । भवन्ति पितरस्तस्य तं मासं पशुभो-
जनाः । आमन्त्रितस्तु वः आहं हिंसां वै कुरुते दिजः ।
पितरस्तस्य तं मासं भवन्ति रुधिराशनाः । आमन्त्रि-
तस्तु यो विप्रो भारसदृशते दिजः । पितरस्तस्य तं मासं
भवन्ति खेदभोजनाः । निमन्त्रितस्तु यो विप्रः प्रकुर्यात्
कचहं यदि । पितरस्तस्य तं मासं भवन्ति वनभोजनाः” ।
शङ्खः “निमन्त्रितस्तु यः आहं मैद्युनं वैरते दिजः ।

आहं दत्त्वा च मुक्ता च युक्तः स्यान्महतेनवा” । ऋता-
वपि मैद्युनं निषिद्धम् “अतुकावे नियुक्तो वा नैव गच्छेत्
स्त्रियं कश्चित् । तत्र गच्छन्वाप्नोति ह्यनिष्टानि फ-
लानि तु” इति तत्रैव साधवीधे च इदमनूक्तेः “आहं
करिष्यन् कृत्वा वा मुक्ता वापि निमन्त्रितः । उपोष्य
च तथा मुक्ता नोपेयाञ्च कृतावपि । भोक्तुम् अरि-
ष्यन् चः आहं पूर्वात्तो प्रयत्नतः । व्यवसं भोजनञ्चापि
कृतावपि विवर्जयेत्” इति तत्रैव आहवायनोक्ते च । विद्या-
नेश्वरेण तु आहं कर्तुं गच्छतोऽपि न दोष इत्युक्तम्
तत्त्वगतिकल्पे स्यम् । इहस्यतिः “दिनियं ब्रह्मचारी
स्याह्माह्नकद्विप्राह्मणैः वनः । सन्ध्या वर्तमानौ तु स्वातां
निरयगः भिनौ । पुनर्भोजनमध्वानं भारमावासेषुनम् ।
आहकृच्छाहभुक् चैव सर्वमेतद्विर्जयेत् । स्वाध्यायं
कचहञ्चैव दिवाकायं तत्रैव च” । यमः आहकायि-
कायां पुराणसंज्ञये “कृत्वा तु रुधिरकायं न विद्वान्
आहमाचरेत् । एकं दे त्रीणि वा विद्वान् दिनानि
परिवर्जयेत्” इति तस्मिन्नेव । पृथ्वीचन्द्रोदये यमः
“पुनर्भोजनमध्वानं भाराध्वयनमैद्युनम् । सन्ध्यां प्रति-
पहं होमं आहभोक्ताऽऽवर्जयेत्” । सन्ध्यानिषेधः प्राय-
श्चित्तात् पूर्वं शयः यथाहोशनाः “दशजल्पः पिबे-
दापो गायत्र्या आहभुक् द्विजः । यतः सन्ध्यासुपा-
सीत जपेच्च जुहुयादपि” । गौडस्तु “सायं सन्ध्यां परा-
ञ्च खेदस्तु वनस्थतेः । अमावस्यां न कुर्वीत रात्रि-
भोजनमेव च । द्यूतञ्च कचहञ्चैव सायंसन्ध्यां दिवा-
शयम् । आहकर्त्ता च भोक्ता च पुनर्भुक्तिञ्च वर्जयेत्”
कामपेनो वराहावुक्तेः आहकर्त्तुरपि सायंसन्ध्या-
विषेधमाहुः शिरस्तु निर्मूलतमाहुः । होमनिषेधस्तु
अयं होमविषयः “सूतके च प्रवासे च अयत्तो आह-
भोजने । एवमादिनिमित्तेषु हावयेत् तु हावयेत्” इति
कन्दोगपरिशिष्टात् । तत्रैव आदित्यपुराणे “निमन्त्रितस्तु न
आहं कुर्याद्वाय्यादिताडनम्” । चन्द्रिकायां प्रचेताः
“आहभुक् प्रातस्तस्याय प्रकुर्यादन्तर्धानम् । आहकर्त्ता
न कुर्वीत दन्तानां धावनं बुधः” हेमाद्रौ जाबाबिः
“दन्तधावनताम्बूके तैलाभ्यङ्गमभोजनम् । रत्नोपधपरा-
जस्य आहभुक् सप्त वर्जयेत्” । पिप्पूरुहस्ये “आहो-
पवासादिवसे खादित्वा दन्तधावनम् । गायत्र्या यत-
सन्ध्यातमस्य प्रायश्चित्तं विमुच्यति । पुनर्भोजनमध्वानं वा
नमावासेषुनम् । दानप्रतिपदी होमं आहभुक्